

הזמנה

בחודשים האחרונים חשף, "העו"ל" פרטים מאלפים על חייו ופועלו של ח"כ אהוד אולמרט. בין השאר גילה שגבור זה של חזית-הסירוב הישראלית לא שירת מעולם שרות קרבי בצה"ל, ולמעשה לא שירת כלל שרות אמיתי, אחרי תאונת-אימונים מגור-הכת בטירונות. כן גילה את השי-טות המוזרות שבהן הוא מנסה לנצל את מעמדו כח"כ לצורך התי-עשרות קלה.

ח"כ אולמרט הגיב על גילויים אלה בדרך האופיינית לאיש כמו-הו: במטר של גידופים, שקרים ועלילות, בהסתתרו מאחרי המח-סה הבטוחה של החסינות הפר-למנטרית המוחלטת.

"העולם הזה" סתר את ה-שקרים והעלילות אחד לאחד, אך הוא לא הסתפק בכך. כדי להביא את הדברים לידי בירור מוסמך ב-בית-המישפט, פירסם "העולם הזה" לפני שבועיים אתגר גלוי, ובו הגדיר את אולמרט בלשון חד-משמעית ובלתי-מתחמקת כשקרן שפל ומוג'ל. "העולם הזה" ה-מין את אולמרט להגיש נגדו מיש-פט על פי החוק לאיסור-לשון הרע, כדי להוכיח את טענותיו-כלפינו בבית-המישפט ולאפשר לנו להוכיח את טענותינו כלפיו, בלא מחסה של חסינות פרלמנ-טריה.

מאז עברו שבועיים, ואולמרט לא מצא לנכון להגיש תביעה כזאת.

תחת זאת פירסם מודעות-ענק (על חשבון מי?) בעיתונות, שוב

העולם הזה

שנר זה הוא הזמנה למישפט דיבה:

אהוד
אולמרט

למישפט

תוך ניצול החסינות הפרלמנטרית, ובהן גיבוב של התחכמויות, שטויות, גידופים ושקרים. הפסוק המעשי היחידי בדייטה עכורה זו הוא זה שבו מודיע אולמרט כי לא יגיש מישפט נגדו.

כצידוק יחידי לבריחה זו מן המיבחן המישפטי, טוען אולמרט כי "העולם הזה" מבקש "להכ-פיש את שמו". ואנו לתומנו סבר-נו כי חוק-לשון-הרע — חוק דראסטי מאין כמוהו — נוצר כולו לשימושם של אנשים, הסבורים כי מנסים להכפיש את שמם שלא בצדק.

"העולם הזה" לא ייכנס לשום מישחקים והתחכמויות עם איש ברמתו של אהוד אולמרט. ה-מקום היחידי להתדיינות עם אדם מסוג זה הוא בבית-המישפט, שבו ניתן לשני הצדדים לחקור איש את רעהו חקירת שתי-וערב, בלא הסתתרות מאחרי החסינות הפר-למנטרית. לשם כך יעברו כל חב-ריה-מערכת, הנוגעים בדבר, בדי-קה בגלאי-שקר ("מכונת אמת"). "העולם הזה" חוזר על הז-מנתו לאולמרט: נהג פעם אחת בחייך באומץ, צא מן החור של החסינות הפרלמנטרית וחגש מישפט.

כל יום נוסף העובר מבלי שיו-גש מישפט כזה אינו רק אות-קלון למיני-פוליטיקאי אלא גם למנהיגיו ולעמיתיו, הסובלים תו-פעות נאלחות כאלה של נאנ-סטריום פרלמנטרי זה, מבלי להכריח את האיש להתייצב ל-מישפט ולשאת באחריות למעשיו — או להקיא אותו משורותיהם.

שהצליח לגייס סכום של 45 אלף ל"י.

עיסקה סיבובית

לדוגמה

א כל מה עושים אם אולמרט אינו מסתפק בזה ורוצה יותר? גם לכך נמצא תרגיל מתחכם של עי-סה סיבובית, שנועד לספק את רצונו של "הילד הנורא" של הסיעה.

אהוד אולמרט תבע שכל הכסף יש-לם לו במלואו מייד. הוא לא היה מוכן לקבל צ'קים דחויים. מה גם, שאין זה מקובל ואין זה נהוג בסיעות-הכנסת ל-ש-לם בצ'קים דחויים. אהרון כץ מקפיד עלי-כך במיוחד בגיבורות סיעת לעם. אולם הפעם הוא היה מוכן לחרוג מכללי-הברול שקבע לעצמו.

נמצא סידור, שעלי-פיו תשלם הסתדרות העובדים הלאומית, ששוסטק שולט בה, את יתרת הכסף לאולמרט. אבל כיוון שעל פי החוק אסור לתאגיד כלשהו לממן סיעה או מיפלגה, נעשתה העיסקה הסי-בובית הבאה:

אולמרט קיבל את הכסף בזמזומים מדי-יצחק אפלבוים, מנהל אגף-הכספים של הסתדרות העובדים הלאומית. תמורת הכסף ששילם אפלבוים, לאהוד אול-מרט, הוא קיבל שלושה צ'קים דחויים של סיעת לעם, העוקבים במיספריהם הסידורי (המשך בעמוד 42)

הדרך אצה לאהוד אולמרט. הוא היה זקוק לכסף במהירות. כאשר, בניגוד לדעתם של אנשי הכספים בסיעת לעם, התקבלה ההחלטה המפוקפקת לתת לאולמרט 80 אלף ל"י, הסתבר כי למרות ההחלטה קשה לממש אותה, בקו-פת לעם פשוט לא היה כסף כדי למסור אותו לאולמרט.

סיפר יו"ר ועדת-הכספים, אהרון כץ: "אני הוזהבתי בכבוד גדול לאותה ישיבה. כאשר התקבלה ההחלטה אמרתי בפירוש 'אין לי כסף', לא היה לי כסף בקופה."

אבל פטרוננו של אולמרט, שרי-הבריאות אליעזר שוסטק שמצבו העגום אינו מאפ-שר לו לברור באמצעים, לחץ למלא את מבוקשו של תומכו, הח"כ היחידי שבא עמו ללעם מסיעת המרכז העצמאי. כץ נאלץ להתחייב על סכום כלשהו. כל מה

של סיעה לצרכי מימון הגנה מישפטית של ח"כ כהוצאות-סיעה. שניתן להכיר בהן כהוצאה מוכרת על פי חוק מימון המיפלגות.

אם יש אי-בהירות בקשר להוצאה מסו-ימת של סיעה, קובע החוק במפורש מה יש לעשות במיקרה כזה. בסעיף 11 (סעיף קטן ג') לחוק מימון המיפלגות נאמר: "סיעה רשאית, בכל עת, לדרוש ממבקר-המדינה חוות-דעת, אם הוצאה מסוימת או סוג מסויים של הוצאות מהווים הר-צאות שוטפות; חוות-הדעת תינתן תוך 21 יום..."

אבל איש מאנשי סיעת לעם לא העלה בדעתו לפנות אל מבקר-המדינה ולבקש ממנו חוות-דעת, אם התשלום לאהוד אול-מרט עבור פעילותו הוא בבחינת הוצאה או הוצאה שוטפת המוכרת עלי-פי החוק.

חוק מימון המיפלגות, שנחקק כדי להס-ייר את מימון המיפלגות המיוצגות בכנסת, מגדיר במפורש (סעיף 1) מה הן ההוצאות שמותר לכל סיעה להוציא מכספי המדי-נה, שהיא מקבלת למימון פעולותיה.

החוק מגדיר כ-"הוצאות" — "הוצאות של סיעה לאירגון פעולותיה, לתעמולה ולהסברה, ולקיום הקשר האירגוני וה-רעיוני עם הציבור, לרבות התחייבויות בשל הוצאות כאלה".

בסעיף ההגדרות מופיעים גם מונחים כמו "הוצאות בחירות" — "הוצאות של סיעה במערכת-הבחירות לכנסת", "הוצאות שוטפות" — שהן ההוצאות של הסיעה, כפי שהוגדרו בהגדרת "הוצאות", למעט הוצאות הבחירות.

בשום מקום אין החוק מכיר בהוצאה

UZIEL AZMON

Law Offices & Notary

UZIEL AZMON - Adv. & Notary

עוזיאל עצמון - עורך דין ונוטריון

עוזיאל עצמון - עורך דין ונוטריון

BARUCH ADLER - Adv.

ברוך אדלר - עורך דין

ברוך אדלר - עורך דין

מחיקה מחשידה

נייר-המכתבים הרישמי של מישורד עורכי-הדין עוזי-אל עצמון, במקור הופיעו על גבי הנייר שמותיהם של השותפים

למישרד: עוזיאל עצמון, אהוד אולמרט וברוך אדלר. אולם בפנייה בקשר למישפטו של אולמרט, נמחק שמו של אולמרט בצורה המאפ-שרת לזהות את השם המתוק. האם היה כאן ניסיון טישטוש?

020488124
0560503
בנק אולמרט
UNION BANK OF ISRAEL
0560503 0630560503 0630560503

0560501
בנק אולמרט
UNION BANK OF ISRAEL
0560501 0630560501 0630560501

ההמחאה שהוצאה לפקודת יצחק אפלבוים, יו"ר אגף-הכספים של הסתדרות-העובדים-הלאומית, כתמורה לחלק מהסכום ששילם — לדבריו, בעזרת הלואה אישית — לאולמרט כדי לממן את מישפטו. זוהי אחת משלוש המחאות דחיות, שניתנו לאפלבוים בעיסקה.

ההמחאה על סך 45 אלף ל"י שהוציאה ועדת-הכספים של לעם לפקודת אהוד אולמרט, 12 בספטמבר 1977, כחלק מההקצאה למימון מישפטו. על גב המחאה זו מופיעה חתימתו של עורכי-הדין עצמון. משמאל:

הצ'קים